

Слѣдъ нѣколко години, именно въ 495 или 499, тѣ второй пѣтъ нападѣтъ на имперскыѣ земи въ Тракия, дѣто са и позакрѣпили; защото И-ръ Анастасый, ако и да испратилъ срѣща имъ военачалника си Ариста съ 15000 души, които имали съ тѣхъ си 520 кола съ оръжіе и разны запасы (*меймате*), но той былъ съвсѣмъ разбитъ, като оставилъ на бойното поле при р. Зарта или Зурта 4000 души мъртвы, между които и графовѣтъ Никостратъ, Инокентъ и Аквилинъ, съ нѣкои ѣще знамениты офицери. За тѣзи побѣда и зонарь пише, като казва: Българытѣ на второто си нападеніе одържахъ побѣда съ едно очарователно въсхищеніе; и притуря ѣще, че около туй време са появила една комета и са случили съ-каквы лижбы. ⁽²⁰⁾

Какво сж станжли Българытѣ подиръ тѣзи си побѣда надъ римскыѣ войскы — не са знай; но отъ тогазъ, види са, начнѣло постепенното покореніе и заселеніе тѣхно на придунавскыѣ земи и прѣзъ планината въ Тракия. Защото три години послѣ (502), тѣ сжщытѣ или друга чета отъ тѣхъ изново са вмѣкватъ, въ Тракия и, като оплѣняватъ нея и една голѣма часть отъ Иллирія, тѣ са укрѣпляютъ тука безпрепятственно. Римлянытѣ по онуй време не можали да предприѣмнжтъ нищо противъ тѣзи варвары, какъто ги наричали, защото по главната имъ войска была тогазъ занята въ походъ срѣщу Сарацынытѣ, които подъ предводителството на нѣкого ся *Бадекери-ма*, правяла нечуты жестокости въ Палистина, Аравія и Финикія.

⁽²⁰⁾ Сичко туй, споредъ *Еннодія, Діакона Павла, Зонара* и другы, сравни въ *Histoire Universelle, composée par une société T. XXXII; p. 250, 248 — Paris, 1781.*